

ליום הזכרון לחללי מערכות ישראל

מיכאל יצחק מליק הי"ד

מיכאל יצחק (איציה), בן יוכבד ובן-ציון, נולד ביום כ"ב בתשרי תשי"א, ברחובות. את לימודיו היסודיים סיים בבית-הספר של החינוך העצמאי ברחובות. אחרי-כן למד במשך חמש שנים בשיבת "הישוב החדש" בתל אביב. איציה, כפי שקראו לו בני משפחתו וחבריו, היה תלמיד מצטיין בבית-הספר היסודי והתנתתו הייתה ללא דופי. הוא היה אהוב על חבריו ועל מוריו. תמיד עמד במרכז הפעילות החברתית והלימודית בכיתה, ביחד הצטיין ביכולתו הרבה בלימודים. כשרוטתו הרבים ניכרו כבר בגיל צעיר וביחוד בלחוש ההומור המיוחד שלו, שהיה חובב כל כך על חבריו. איציה מעולם לא היה בודד. תמיד היה מוקף חברים שביקשו את קרבתו. הם באו לביתו, שהיה מעין "מועדון" שבילים, ונתנו לחזן שם את שיעורי הבית שלהם, לשחק ולשוחח. הבית היה תמיד פתוח, תמיד היו בו חברים באים והולכים. אולם, עם כל קשרי החברות הענפים שפיתח, מעולם לא הניח את חובותיו לבית. הוא היה ממושמע והכבוד שרחש לחוריו, שימש דוגמה ומופת לכל מכריו וידידיו. המעבר ללימודים התיכוניים, שינוי הסביבה החברתית, וביחוד הטלת הרב הכרוך בלימודים העממיקים יותר, נתנו את אותותיהם באיצייה. הוא הפך מילד שובב לער מתבגר, שהקדיש את כל זמנו ללימודים, ובעיקר ללימוד הנמרה.

עם סיום לימודיו התיכוניים, התלבט איציה בבחירת דרכו ולבסוף בחר ב"שיבת-הסדר", המשלבת לימודים עם שירות צבאי. הוא ראה במסגרת זו את ההזדמנות הטובה ביותר ללון באוהלה של תורה, יחד עם זאת לקרב רחוקים ולהכניס לתוך האוהלה. זו הייתה שאיפתו. לדעתו, ניתן היה להנחיש אותה אך ורק במסגרת של "שיבת-הסדר". יצחק גויס צה"ל בסוף ינואר 1970 במסגרת הנח"ל, והחל את דרכו בנח"ל המוצנח. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס לצניחה, הועבר לחיל השריון, שם עבר קורס למקצועות טנק והוכשר כטנק-קשר בטנק. איציה היה חייל מצטיין ומפקדיו אהבוהו. הוא רכש ידידים רבים גם ביחידתו הצבאית, בזכות חוש ההומור שלו ובזכות יכולתו להסיר מצולת רוגנו. אולם, בעיקר העריכוהו חבריו בזכות יושרו הרב.

במלחמת יום-הכיפורים, השתתף יצחק בקרבות הבלימה נגד הסורים ברמת הגולן. בקרב שהתחולל ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), ליד נפר, נפגע הטנק של איציה באש ניט והוא נהרג. הוא הובא למונחת-שילמים בבית-העלמין ברחובות. שאיר אחריו הורים ואחים. לאחר נופלו, הועלה לדרגת רב-סוראי. במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד היחידה: "יצחק הי"ד שירת ביחידת שריון והיה בין החיילים האהובים ביותר, בשל תכונותיו הטובות, אשר הובלטות שבהן היו אהבת הזולת ועזרה לחברים. המילים זיהגית בו יומם וילהי, קיבלו אצלו משמעות מעשית, בחינתו קובע עתים לתורה אף בשרות ביחידה. היה בעל אופי שקט ונוח ומעולם לא השמיע טרונות או הונוח עם חבריו. השתכח שלום בין אדם לחברו, הייתה רק אחת מהמצוות אשר ליוותה את דרכו בחיידה."

אברהם פלדמן הי"ד

נולד ט"ו בתמוז תשי"י, ברחובות. נפל במלחמת יום הכיפורים ב-י"ז תשרי תשל"ד. כשנשלח לשירות ב"ימים הנוראים" במוצב גדול בנעלה, התחבב על כל החיילים. בראש השנה החליט, שכל חייל מחויב לשמוע תקיעת שופר, אם אף הוא בפעילות מבצעית והחל לעבור מעמדה לעמדה. חיילי אחד הסורים שנקלעו למוצב, הופתעו לראות חיל רץ אליהם ושופר בידו. בערב ראש השנה הגיע פסק הלכה, המתיר לעבוד בעבודת ביצורים בתו, ואברהם החל לעבוד במרץ שהפליא את החיילים. בצאת הגח, החליט לשחות במוצב עם מעשרת ימי תשובה עד לאחר יום הכיפורים, ולבקשת החיילים חזר גם לשמחת תורה. במלחמה, הגיע אברהם לסדנת לתיקוני טנקים וחיפש טנק וצוות. לאחר מאמצים רבים, מצא לו צוות ויצא לקרב. ביום שבת קודש - חול המועד סוכות, הגיע לחזן-ארגנה, שם ביקש מהטנק שלו, קצין צנחנים, לחלץ פצוע שנשאר בשטח. הטנק של אברהם יצא למקום, לפתע נשמע קול נפץ אדיר והצריח התמלא עשן לבן סמיך, ואברהם עלה בלהב האש השמימה.

זכרונם מונח בהפצת גליונות "שיח", זו השנה ה-37, יהא זכרם ברוך.

ראש חודש אביר יהיה ביום ראשון ובוים שני הבעל"ט
המועדים יהיה בליל שבת קודש, שעה 10, 59 דקות ו-17 חלקים

חברי המערכת: הרב אברהם פוס, משה רוט, נפתלי יערי, יהודה מליק
העריכה בסיוע אברכי כולל י"ד ברודמן ללימודי הוראה ודיונות, בית שפירא, רחובות
טלפון: 054-4233763 08-9412048
אתרנו באינטרנט: www.pirsuma.com/siach
הדפסה: דפוס ש.הר. רחובות טל. 08-9475106

כניסת שבת
7:03

יציאת שבת
8:06

מיכאל יצחק מליק ואברהם פלדמן הי"ד

שנפלו עקבה"ש בקרבות רמת הגולן במלחמת יום כיפור, תשל"ד

פרשת קדושים, ניסן תשע"ו שבת מברכין שנה שלוששים ושבע, גליון מס' 30

גליון זה יוצא לאור בחסות עיריית רחובות, המחלקה למורשת ישראל

אהבת הזולת מקדשת את האדם

בתחילת הפרשה, מצווה הקב"ה את עם ישראל: "קדשים תהיו" (וי, ב). השנה אנו קוראים את הפרשה הזאת בשבוע שאחרי חג הפסח, שבו כידוע יצאנו לחירות, ולא רק חירות גשמית אלא גם חירות רוחנית, שהרי עם ישראל היה שקוע ב-מ"ט שערי טומאה בארץ מצרים. הצורה שבה יהודי יכול להתקדש, היא על ידי "עשה טוב". זה דבר שמתבטא מאוד בפרשת קדושים, שהרי מתוך המיישים ואחת המצוות בפרשה, רובן מדברות על מצוות שבין אדם לחברו, בשונה מפרשת "אחרי מות", לדוגמה, שכל המצוות בה הן רק בין אדם למקום.

אחת המצוות בפרשה הממחישה את זה, היא: "ואהבת לרעך כמוך" (שם, פסוק יח), שהיא - כדברי רבי עקיבא בירושלמי (נדרים, פרק ט, הלכה ז) - מצווה הכוללת את כל התורה כולה. המהות של המצווה הזאת היא, שאדם צריך לאהוב את השני כמו שהוא אוהב את עצמו, מצווה שבאמת קשה לעשותה, אבל זוהי העבודה שלנו בתקופה הזאת של השנה - ימי ספירת העומר - שבהם אנו אכלים על פטירתם של תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה.

הדרך של אהבת הזולת, היא רק על ידי שממשיכים את הפסוק "אני ה'". ככל רעיון במוחו וניגש ל"מסבא" לאהבת הבריות, שהרי אדם ללא תורה וללא דביקות בקב"ה, לעולם לא יגיע לאהבת הזולת אלא לאהבת עצמו, וכמו שאמרו בעלי המוסר על אדם שאומר "אני אוהב דגים", הוא לא באמת אוהב את הדג, אלא הוא אוהב את עצמו ולכן הוא אוכל דג שערב לחיכו.

כשאדם מגיע למצב שבו הוא אוהב את השני כמו שהוא אוהב את עצמו, הוא יעזור לשני גם אם זה יגרור לו למצב לא כל כך נעים. כמו לימוד המפורסם על הגאון רבי חיים מצאנז, שהיה בעיירה אחת ולפתע נעמד ליד אחד הבתים ואמר שהוא מריח מהבית ריח גן עדן. אחר שדפק וביקש רשות לחפש משהו בבית, הגיע לארון בגדים אחד ולאחר שסיים לרוקן אותו, מצא שם בגד של... כומר, ואמר, שמוה נודף ריח גן עדן. לבקשת ר' חיים, סיפר בעל הבית שהוא הגבי צדקה, ופעם אחת, לאחר שכבר אסף בתאריך הקבוע שבו היה אוסף צדקה ברחבי העיירה, הגיע אליו יהודי בוכה שצריך הוא בדחיפות לסכום כסף גבאי הצדקה לא יכל לסרב, ושוב טובב ברחבי העיירה וביקש צדקה למטרה חשובה. אך כשסיים לאסוף כסף השנייה, דפק על פתחו עוד אדם בוכה, הנצרך לסכום כסף בפיקוח נפש. למראה כביתו נפש, עלה רעיון במוחו וניגש ל"מסבא" שבה היו מתאספים הפוחזים של העיירה ושותים לסובאה, ואולי מהם יהיה אפשר לבקש מעט כסף. כשהם שמעו את הבקשה של הצעיר, הם יצאו לו שיקה, אם הוא יסכים ללבוש בגדים של כומר ולהסתובב בעיירה כשהוא יתופם בתופים, הם יתנו לו את כל הסכום הדרוש לו - שלוש מאות רובלים!!! גבאי הצדקה החליט, שהכל שווה בשביל לשמו יהודי, והיה מוכן לסבול בייזנות מכל תושבי העיירה שראו אותו מסתובב ברחבי העיירה, לבוש כבגדי כומר כששיכורים מתופפים לו עם תופים. אמר לו ר' חיים מצאנז: עכשיו, אני מברך למה נודף ריח גן עדן מהבגדים האלו. אבל, מוסיף ר' חיים, אברהם פלדמן, תצוה למשפחתך שהבגדים האלו יהיו התכריכים שלך, מבעד לבגדים אלו לא יוכל לעבור שום מלאך חבלה. הסוף של הסיפור הוא, שאחרי שנים רבות, ממשלת פולין החליטה לסלול כביש של בית הקברות היהודי, וכשפתחו את הקבר של גבאי הצדקה, גילו שגופו נשאר שלם, חוץ מחלק ברגל שלא כיסה אותו... זו צורה של אהבת הזולת אמיתית, על ידי כך יכול האדם לקדש את עצמו ועל ידי כך יזכה האדם שיקדשו אותו למעלה.

הרב אליהו פורטנוי

ברכת "מזל טוב" שלוחה מחברי מערכת "שיח" לרב אבי שיש ורעייתו שיחי
לרגל הולדת הבת תחיה. יהי רצון, שיזכו ההורים לגדלה לתורה, לחופה ולמעשים טובים

גליון זה נתקבלה תרומה מאת ר' אריה פוגל נ"י
לע"נ אמו, מרת רעכיל פוגל ע"ה בת ר' נחום אריה ז"ל, נלב"ע כ"ט בניסן תשע"ג
כמו כן נתקבלה תרומה מאת ר' נפתלי גרינמלד נ"י, לע"נ קדושי ברגן-בלזן הי"ד שנספו בשואה
במלאת יום השנה לשחרור מחנה ברגן-בלזן, ב' באייר תש"ה
תנצב"ה

